ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 4. mája 2006 *

Vo veci C-508/03,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 1. decembra 2003,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Simonetti a X. Lewis, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: K. Manji, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci D. Elvin, QC, a J. Maurici, barrister,

žalovanému,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia K. Schiemann, N. Colneric, E. Juhász a E. Levits,

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. júna 2005,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev sa svojím návrhom domáha, aby Súdny dvor určil, že

— nesprávnym uplatnením článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných

a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248) na urbanistické rozvojové projekty White City a Crystal Palace, ktoré sú projektmi spadajúcimi pod prílohu II bod 10 písm. b) tejto smernice, si Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tej istej smernice,

— nezabezpečením správneho uplatnenia článku 2 ods. 1, článku 4 ods. 2, článku 5 ods. 2 a článku 8 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151, ďalej len „smernica 85/337 v znení zmien a doplnení"), na viacetapové stavebné povolenia si tento členský štát nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedenej smernice.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

2 V súlade so svojím piatym odôvodnením smernica 85/337 sleduje zavedenie hlavných zásad posudzovania vplyvov na životné prostredie s cieľom doplniť a koordinovať konanie na povolenie prípravy verejných a súkromných projektov, ktoré pravdepodobne budú mať vplyv na životné prostredie.

3 Na tieto účely článok 1 ods. 2 uvedenej smernice definuje pojem „povolenie" ako „rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt".

4 Podľa článku 2 ods. 1 tejto istej smernice:

„Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili že pred vydaním povolenia projekty, ktoré pravdepodobne majú významné vplyvy na životné prostredie z dôvodov, *okrem iného*, ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, budú posúdené z hľadiska ich vplyvov.

Tieto projekty sú definované v článku 4".

5 Článok 4 smernice 85/337 stanovuje:

„1. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, typy projektov, uvedené v prílohe I, podliehajú posúdeniu podľa článkov 5 až 10.

2. Typy projektov, uvedené v prílohe II, podliehajú posúdeniu podľa článkov 5 až 10, ak členské štáty usúdia, že si to vyžaduje ich charakter.

Na tento účel členské štáty môžu, okrem iného, určiť ako predmet posúdenia určité druhy projektov alebo môžu stanoviť kritériá, alebo prahové hodnoty, potrebné na určenie, ktoré typy projektov, uvedených v prílohe II, budú predmetom posúdenia podľa článkov 5 až 10."

6 Článok 5 ods. 2 smernice 85/337 stanovuje, že „informácie poskytnuté navrhovateľom podľa odseku 1 budú obsahovať aspoň:

— popis projektu s informáciami o mieste, projektovom riešení a veľkosti projektu,

— popis predpokladaných opatrení na zabránenie, zníženie a na prípadné odstránenie významných nepriaznivých vplyvov,

— údaje potrebné na identifikáciu a posúdenie hlavných vplyvov, ktoré projekt pravdepodobne bude mať na životné prostredie,

— netechnické zhrnutie informácií uvedených v prvej až tretej zarážke".

7 Podľa článku 8 uvedenej smernice „informácie získané podľa článkov 5, 6 a 7 sa musia vziať do úvahy v povoľovacom konaní".

8 Príloha II tejto smernice uvádza v bode 10 písm. b) „urbanistické rozvojové projekty".

9 Smernica 85/337 a najmä predpisy týkajúce sa projektov spadajúcich pod prílohu II boli podstatne zmenené smernicou 97/11, ktorá mala byť prebratá Spojeným kráľovstvom najneskôr 14. marca 1999. Keďže však žiadosti o povolenie týkajúce sa predmetných dvoch projektov v rámci prvého žalobného dôvodu boli predložené príslušným orgánom pred týmto dátumom, tieto zmeny nie sú v súvislosti s týmito projektmi relevantné, ako to vyplýva z článku 3 ods. 2 smernice 97/11.

10 Naopak, druhý žalobný dôvod treba skúmať vo svetle smernice 85/337 v znení zmien a doplnení.

11 Ak aj v tomto ohľade článok 1 ods. 2 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení ostáva nezmenený, jej článok 2 ods. 1 teraz stanovuje, že „členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pred vydaním povolenia sa všetky projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu, *okrem iného*, ich charakteru, veľkosti, alebo umiestnenia, budú podliehať postupu povolenia a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov. Tieto projekty sú definované v článku 4".

12 Smernica 97/11 tiež priniesla aj menšiu zmenu do znenia článku 5 ods. 2 smernice 85/337 vložením zarážky požadujúcej, aby navrhovateľ takisto poskytol:

— „náčrt hlavných alternatív vypracovaných navrhovateľom a určenie hlavných dôvodov pre jeho výber so zreteľom na environmentálne vplyvy".

13 Okrem toho sa tým zmenilo číslovanie a toto ustanovenie sa tak stalo článkom 5 ods. 3 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení.

14 Článok 8 uvedenej smernice vo svojom zmenenom a doplnenom znení stanovuje, že „výsledky konzultácií a informácie získané podľa článkov 5, 6 a 7 sa musia vziať do úvahy v povoľovacom konaní".

Vnútroštátna právna úprava

15 V Anglicku hlavným právnym nástrojom v oblasti územného rozvoja je zákon o urbanistickom a krajinnom plánovaní (Town and Country Planning Act 1990, ďalej len „Town and Country Planning Act"), ktorý stanovuje všeobecné pravidlá týkajúce sa vydávania povolení v oblasti urbanistického rozvoja, ako aj ich zmien alebo ich odňatia. Tento zákon je upresnený nariadením o urbanizme a územnom rozvoji [Town and Country Planning (General Development Procedure) Order 1995, ďalej len „General Development Procedure Order"] a pravidlami o urbanistickom a územnom rozvoji — posudzovaní vplyvov na životné prostredie [Town and Country Planning (Assessment of Environmental Effects) Regulations 1988, ďalej len „Assessment of Environmental Effects Regulations"].

16 Assessment of Environmental Effects Regulations boli nahradené pravidlami o urbanistickom a územnom rozvoji — posudzovaní vplyvov na životné prostredie z roku 1999 [Town and Country Planning (Environmental Impact Assessment) (England and Wales) Regulations 1999, ďalej len „Environmental Impact Assessment Regulations"]. Keďže sa však tieto nové Regulations uplatňujú len na

projekty predložené po 14. marci 1999, nie sú relevantné pre dva predmetné projekty v rámci prvého žalobného dôvodu. Naopak, uvedené nové Regulations určujú vnútroštátne právo uplatniteľné na účely druhého žalobného dôvodu.

— Town and Country Planning Act a General Development Procedure Order

17 Podľa článku 57 ods. 1 Town and Country Planning Act sa stavebné povolenie (nazývané „planning permission") vyžaduje pre akékoľvek „stavebné úpravy" v zmysle článku 55 a v rámci nich najmä pre „výstavbu budov... alebo iné činnosti vykonávané v pozemku, na pozemku, pod a nad jeho povrchom...".

18 Stavebné povolenia môžu mať rôzne formy, z nich napríklad najmä formu stavebného povolenia na základe predbežného projektu (nazývanú „outline planning permission") s neskorším schválením vyhradených častí projektu.

19 Článok 92 ods. 1 Town and Country Planning Act 1990 tak stanovuje, že „stavebné povolenia na základe predbežného projektu" sú „vydávané v súlade s ustanoveniami nariadenia o územnom rozvoji, s výhradou neskoršieho schválenia príslušnými orgánmi častí projektu, ktoré neboli jednotlivo uvedené v žiadosti" (nazývané „reserved matters" alebo „vyhradené časti projektu").

20 Podľa článku 1 ods. 2 General Development Procedure Order tieto „vyhradené časti projektu" sú definované ako „ktorákoľvek z nasledujúcich skutočností, o ktorých neboli v žiadosti uvedené žiadne podrobnosti, a to a) umiestnenie; b) koncepcia; c) vonkajší vzhľad; d) prístupové cesty a e) územné úpravy stavebného miesta".

21 Článok 92 ods. 2 Town and Country Planning Act výslovne stanovuje, že vyhradená časť projektu je považovaná za povolenú s konečnou platnosťou po vydaní neskoršieho schvaľujúceho rozhodnutia.

22 Z článku 73 Town and Country Planning Act 1990 vyplýva, že žiadosť o zmenu už existujúceho stavebného povolenia predstavuje žiadosť o vydanie nového stavebného povolenia.

— Assessment of Environmental Effects Regulations z roku 1988 a Environmental Impact Assessment Regulations z roku 1999

23 Podľa Assessment of Environmental Effects Regulations z roku 1988 určité projekty musia pred vydaním povolenia podliehať posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie.

24 V prílohe 2 uvedených Regulations sú prevzaté zatriedenia projektov vymenovaných v prílohe II smernice 85/337 a v rámci nich, okrem iného, aj „urbanistické rozvojové projekty".

25 Z článku 2 ods. 1 Assessment of Environmental Effects Regulations vyplýva, že „žiadosťou v zmysle prílohy 2" je „každá žiadosť o vydanie stavebného povolenia... týkajúca sa rozvojového projektu podľa prílohy 2, ktorý nie je oslobodeným projektom a ktorý môže mať významný vplyv na životné prostredie z dôvodu jeho charakteru, veľkosti alebo umiestnenia", pričom posúdenie tohto vplyvu v každom jednotlivom prípade prislúcha príslušnému orgánu.

26 V zmysle článku 4 ods. 1 a 2 týchto Regulations príslušný orgán nemôže vydať povolenie týkajúce sa *inter alia* žiadosti v zmysle uvedenej prílohy 2 (nazývanej „Schedule 2 application") bez toho, aby predtým nevzal do úvahy informácie týkajúce sa životného prostredia a vo svojom rozhodnutí uviedol, že tieto informácie zohľadnil.

27 V súvislosti so žiadosťou o vydanie stavebného povolenia týkajúcou sa rozvojového projektu podľa prílohy 2 uvedených Regulations preto musí príslušný orgán v každom jednotlivom prípade určiť pred vydaním stavebného povolenia, či vlastnosti projektu vyžadujú posúdenie jeho vplyvov na životné prostredie, teda či predmetný projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie, a v prípade, že nemá k dispozícii dostatok informácií na rozhodnutie o tejto otázke, musí žiadosť na vydanie povolenia zamietnuť.

28 Vo vnútroštátnom práve stavebné povolenie na základe predbežného projektu predstavuje „stavebné povolenie" v zmysle článku 4 Assessment of Environmental Effects Regulations, zatiaľ čo rozhodnutie schvaľujúce vyhradené časti projektu ním nie je. Z tohto dôvodu posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie sa môže uskutočniť podľa anglického práva len v prvom konaní o vydanie stavebného povolenia na základe predbežného projektu a už nie v neskoršom konaní schvaľovania vyhradených častí projektu.

29 Hoci Environmental Impact Assessment Regulations z roku 1999 priniesli podstatné zmeny do pravidiel uplatniteľných v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie, netýkali sa však nemožnosti uskutočniť posudzovanie v rámci schvaľovacieho konania vyhradených častí projektu, ktorej sa týka druhý žalobný dôvod.

Vnútroštátne vykonávacie opatrenia

30 Vyhláška č. 15/88 vydaná Department of the Environment poskytuje informatívne usmernenia, ktoré majú príslušným orgánom pomôcť identifikovať projekty v zmysle prílohy 2 Assessment of Environmental Effects Regulations z roku 1988, ktorých vplyvy na životné prostredie sa musia posudzovať.

31 Po tom, čo bod 18 uvedenej vyhlášky zdôrazňuje, že prvoradým kritériom je otázka, či projekt môže mať alebo nie významný vplyv na životné prostredie, bod 20 tej istej vyhlášky upresňuje, že posudzovanie je vo všeobecnosti potrebné, i) ak význam projektu presahuje miestny rámec; ii) ak je projekt umiestnený na citlivých miestach alebo iii) ak má projekt obzvlášť zložité a potenciálne záporné vplyvy.

32 Keďže sú však tieto aspekty len informatívne a prvoradým je v každom osobitnom prípade posúdenie, či dotknutý projekt môže mať alebo nie významný vplyv na životné prostredie, body 30 a 31 tejto vyhlášky ešte stanovujú, že pre určité druhy projektov sú v jej prílohe A uvedené kritériá a prahové hodnoty s cieľom poskytnúť v hrubých rysoch informáciu o druhoch situácií, v ktorých podľa stanoviska štátneho tajomníka sa môže vyžadovať posúdenie vplyvov na základe Assessment of Environmental Effects Regulations alebo, naopak, pravdepodobne toto posúdenie nie je potrebné.

33 Zvlášť, pokiaľ ide o urbanistické projekty, táto vyhláška v bode 15 svojej prílohy A stanovuje, že je málo pravdepodobné, aby si prestavba stavebného miesta vyžadovala posúdenie, s výnimkou prípadov, keď navrhovaná výstavba zodpovedá určitým druhom rozvojových projektov alebo ak je omnoho väčšieho rozsahu ako pôvodná zástavba.

34 Pokiaľ ide o projekty na miestach, ktoré neboli predtým intenzívne zastavané, tá istá vyhláška v bode 16 jej prílohy A upresňuje, že „potreba posúdenia závisí od citlivosti, akú zamýšľané umiestnenie projektu predstavuje". Takže „posúdenie môže byť nevyhnutné, ak:

— rozloha projektu je väčšia ako 5 hektárov v urbanizovanej zóne,

— sa značný počet obydlí nachádza v bezprostrednej blízkosti stavebného miesta navrhovanej zástavby, napríklad viac ako 700 obydlí vo vzdialenosti menej ako 200 m od hraníc stavebného miesta, alebo

— projekt predpokladá zabratie plochy väčšej ako je 10 000 m^2 (celková plocha) na obchody, na kancelárske priestory alebo na iné komerčné využitie".

35 Okrem toho z bodu 42 vyhlášky č. 15/88 vyplýva, že v súvislosti s podaním vyhlásenia o aspektoch týkajúcich sa životného prostredia navrhovateľ musí uviesť podrobnosti svojich návrhov. Bez toho žiadne vyčerpávajúce posúdenie potenciálnych vplyvov nie je možné. Príslušnému orgánu prislúcha určiť množstvo požadovaných informácií v každom jednotlivom prípade. Informácie obsiahnuté vo vyhlásení o aspektoch týkajúcich sa životného prostredia sú značne určujúce pre stanovenie, či určité časti projektu zostanú vyhradené v rámci stavebného povolenia na základe predbežného projektu. Ak tieto informácie naznačujú osobitné zaobchádzanie z jedného alebo viacerých aspektov alebo znamenajú takéto zaobchádzanie, nie je vhodné vyhradiť takúto otázku v stavebnom povolení na základe predbežného projektu.

36 V bode 48 vyhlášky č. 2/99 vydanej Department of the Environment, Transport & the Regions, ktorá nahradila vyhlášku č. 15/88 v marci 1999 (s cieľom zohľadniť Environmental Impact Assessment Regulations z roku 1999), sa uvádza, že pokiaľ ide o stavebné povolenia na základe predbežného projektu s neskorším schválením jeho vyhradených častí, posúdenie vplyvov na životné prostredie sa môže uskutočniť výlučne v rámci prvotného štádia vydania uvedeného stavebného povolenia a už nie v neskoršom štádiu schvaľovania vyhradených častí projektu.

Skutkový stav a konanie pred podaním žaloby

White City

37 V decembri 1993 podnik Chesfield Plc (ďalej len „Chesfield") požiadal London Borough of Hammersmith & Fulham (ďalej len „Hammersmith & Fulham LBC"), ktorý je príslušným orgánom pre oblasť územného rozvoja, o vydanie stavebného povolenia na základe predbežného projektu na účely výstavby obchodného a zábavného centra vo White City v Londýne (ďalej len „projekt White City"), ktorý je projektom spadajúcim pod prílohu II smernice 85/337.

38 Hammersmith & Fulham LBC po preskúmaní dôsledkov projektu opísaných vo viacerých správach a po konzultovaní verejnosti dospel k názoru, že posúdenie vplyvov, ktoré projekt môže mať na životné prostredie, nie je potrebné.

39 V marci 1996 Hammersmith & Fulham LBC vydal stavebné povolenie na základe predbežného projektu. Niektoré časti projektu ostali vyhradené na neskoršie schválenie tým istým orgánom.

40 Chesfield v októbri 1997 a septembri 1998 predložil žiadosti o schválenie vyhradených častí projektu.

41 Hammersmith & Fulham LBC 12. októbra 1999 schválil vyhradené časti projektu.

42 Neskôr po tomto schválení sa začali stavebné práce.

43 Komisia po prijatí sťažnosti, ktorá jej bola zaslaná, poskytla Spojenému kráľovstvu listom z 19. apríla 2001 možnosť predložiť jeho pripomienky a adresovala mu 20. augusta 2002 odôvodnené stanovisko, ktorým mu vytýka porušenie článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice 85/337 v súvislosti s projektom White City, ktorý spadá pod prílohu II bod 10 písm. b) rovnakej smernice. Komisia určila uvedenému členskému štátu dvojmesačnú lehotu na prijatie požadovaných opatrení na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom. Keďže Komisia nebola spokojná s odpoveďou, ktorú jej zaslala vláda Spojeného kráľovstva v liste z 29. októbra 2002, podala túto žalobu.

Crystal Palace

44 Crystal Palace Park nachádzajúci sa v Londýne je „Metropolitan Open Land", ktorý je klasifikovaný ako „Grade II* Historic Park" v zákonnom registri vedenom „English Heritage". Jedna časť predmetnej lokality týkajúca sa prístupových ciest a priľahlé pozemky sú súčasťou „Crystal Palace Park Conservation Area".

45 Podnik London & Regional Properties Ltd (ďalej len „L & R") podal 4. apríla 1997 na London Borough of Bromley (ďalej len „Bromley LBC"), ktorý je príslušným orgánom pre oblasť územného rozvoja, žiadosť o vydanie stavebného povolenia na základe predbežného projektu na výstavbu zábavného centra v Crystal Palace Park (ďalej len „projekt Crystal Palace"), ktorý je projektom spadajúcim pod prílohu II smernice 85/337.

46 Po preskúmaní zohľadňujúcom viaceré správy a doplňujúce informácie dospel Bromley LBC k záveru, že posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie nie je potrebné.

47 Bromley LBC vydal 24. marca 1998 stavebné povolenie na základe predbežného projektu, ktoré vyhradilo určité časti projektu na neskoršie schválenie pred začatím akýchkoľvek stavebných prác.

48 L & R 25. januára 1999 predložil Bromley LBC určité vyhradené časti projektu na účely konečného rozhodnutia. Podľa týchto podkladov projekt Crystal Palace zahŕňal na prízemí 18 kinosál, rekreačnú zónu a zónu určenú na výstavy, v úrovni prvého otvoreného podlažia reštaurácie, kaviarne, dve rekreačné zóny a záchody pre verejnosť, v úrovni strešného poschodia parkovisko s maximálnym počtom 950 parkovacích miest, 4 monitorovacie stanovištia, ako aj zóny s príslušenstvom, s rozšírením o podlažie „mezanín" s rozlohou 800 m^2 a zmeny týkajúce sa nosných konštrukcií vonkajších múrov.

49 Tieto časti projektu boli v celosti uvedené v parametroch stavebného povolenia na základe predbežného projektu, ktoré už bolo vydané.

50 Počas zasadnutia v rámci schvaľovania vyhradených častí projektu niektorí poradcovia navrhovali posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie. Po právnej konzultácii im však bolo oznámené, že podľa vnútroštátneho práva sa takéto posúdenie môže uskutočniť len v prvotnej etape vydania stavebného povolenia na základe predbežného projektu.

51 Bromley LBC vydal 10. mája 1999 schvaľujúce stanovisko.

52 Platnosť stavebného povolenia však medzičasom uplynula bez toho, aby bol projekt realizovaný.

53 Komisia v nadväznosti na sťažnosť, ktorú prijala, listom zo 6. novembra 2000 poskytla Spojenému kráľovstvu možnosť predložiť jeho pripomienky a zaslala mu 26. júla 2001 odôvodnené stanovisko, v ktorom mu vytýka porušenie článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice 85/337 v súvislosti s projektom Crystal Palace, ktorý spadá pod prílohu II bod 10 písm. b) rovnakej smernice. Komisia určila uvedenému členskému štátu dvojmesačnú lehotu na prijatie požadovaných opatrení na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom. Komisia podala túto žalobu, keďže nebola spokojná s odpoveďou, ktorú jej zaslala vláda Spojeného kráľovstva v liste z 3. decembra 2001.

Nesprávne prebratie smernice 85/337 v znení zmien a doplnení v súvislosti so stavebnými povoleniami na základe predbežného projektu s neskorších schválením jeho vyhradených častí

54 Komisia po tom, čo Spojenému kráľovstvu umožnila predložiť jeho pripomienky, mu adresovala 26. júla 2001 odôvodnené stanovisko, v ktorom uviedla, že určité aspekty vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti posudzovania vplyvov projektov na životné

prostredie, najmä pokiaľ ide o stavebné povolenia na základe predbežného projektu s neskorším schválením jeho vyhradených, sa jej javia ako nezlučiteľné so smernicou 85/337 v znení zmien a doplnení a uložila tomuto členskému štátu dvojmesačnú lehotu na prijatie požadovaných opatrení na dosiahnutie súladu s týmto odôvodneným stanoviskom. Keďže Komisia nebola spokojná s odpoveďou, ktorú jej zaslala vláda Spojeného kráľovstva listom z 3. decembra 2001, podala túto žalobu.

O žalobe

55 Komisia na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody.

56 Prvý žalobný dôvod, tak ako bol predložený Komisiou v rámci konania pred podaním žaloby a v jej replike, sa v podstate člení na tri časti založené na:

— porušení článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice 85/337 tým, že Hammersmith & Fulham LBC neoveril, či si projekt White City nevyžaduje posúdenie jeho vplyvov na životné prostredie,

— porušení článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice 85/337 tým, že Hammersmith & Fulham LBC neprijal formálne rozhodnutie, ktoré by umožnilo preskúmať, či je založené na primeranom predchádzajúcom preverení,

— porušení článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice 85/337 tým, že Hammersmith & Fulham LBC a ani Bromley LBC neposúdili vplyvy projektov White City a Crystal Palace na životné prostredie.

57 Komisia však vo svojom návrhu uvádza len tretiu časť tohto žalobného dôvodu.

58 Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom prebratí do vnútroštátneho práva článku 2 ods. 1, článku 4 ods. 2, článku 5 ods. 3 a článku 8 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení vnútroštátnym režimom, podľa ktorého sa, pokiaľ ide o stavebné povolenia na základe predbežného projektu s neskorším schválením jeho vyhradených častí, posúdenie vplyvov na životné prostredie môže uskutočniť výlučne v rámci prvotnej etapy vydania uvedeného povolenia a už nie v neskoršej etape schvaľovania vyhradených častí projektu (ďalej len „predmetný režim v danom prípade").

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti preveriť potrebu posúdenia, prijať formálne rozhodnutie v tejto súvislosti a vykonať toto posúdenie (článok 2 ods. 1 a článok 4 ods. 2 smernice 85/337)

O prípustnosti prvého žalobného dôvodu

59 Pokiaľ ide o prípustnosť, vláda Spojeného kráľovstva uplatňuje štyri námietky neprípustnosti založené na novom charaktere žalobného dôvodu, porušení zásady právnej istoty, právomoci vnútroštátnych súdov a bezpredmetnosti žaloby.

— O novom charaktere žalobného dôvodu

60 Vláda Spojeného kráľovstva tvrdí, že prvá a druhá časť prvého žalobného dôvodu, tak ako vyplývajú z repliky Komisie, predstavujú nový žalobný dôvod. Hoci je totiž pravdou, že sa o týchto častiach zmieňovalo vo výzve a v odôvodnenom stanovisku a potom sa prebrali aj do repliky na Súdnom dvore, neboli však uvedené v návrhu na začatie konania. Pritom je to žaloba, ktorá definuje predmet konania.

61 V tomto ohľade treba pripomenúť, že účastník konania nemôže meniť v priebehu konania jeho samotný predmet a dôvodnosť žaloby sa musí skúmať výhradne z hľadiska návrhov obsiahnutých v návrhu na začatie konania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. septembra 1979, Komisia/Francúzsko, 232/78, Zb. s. 2729, bod 3, a zo 6. apríla 2000, Komisia /Francúzsko, C-256/98, Zb. s. I-2487, bod 31).

62 Okrem toho podľa článku 21 štatútu Súdneho dvora a článku 38 ods. 1 písm. c) jeho rokovacieho poriadku Komisia musí v žalobe na základe článku 226 ES uviesť presné žalobné dôvody, o ktorých sa má Súdny dvor vysloviť, ako aj stručné zhrnutie právnych a skutkových okolností, na ktorých sú tieto žalobné dôvody založené (pozri rozsudok z 31. marca 1992, Komisia/Dánsko, C-52/90, Zb. s. I-2187, bod 17).

63 V danom prípade treba skonštatovať, že prvá a druhá časť prvého žalobného dôvodu nie je uvedená v tej časti žaloby, kde sú uvedené návrhy. Navyše nie sú uvedené ani v jej časti nazvanej „právny stav".

64 Prvé dve časti prvého žalobného dôvodu, ktoré neboli zahrnuté v návrhu na začatie konania, sú teda neprípustné, hoci boli uvedené Komisiou v jej replike a zmieňovalo sa o nich vo výzve a v odôvodnenom stanovisku.

65 Ostáva teda preskúmať prípustnosť tretej časti prvého žalobného dôvodu z hľadiska ostatných námietok neprípustnosti vznesených vládou Spojeného kráľovstva.

— O porušení zásady právnej istoty

66 Vláda Spojeného kráľovstva tvrdí, že vzhľadom na značný čas, ktorý uplynul od vydania predmetného stavebného povolenia, žaloba o nesplnenie povinnosti predstavuje zásah do zásady právnej istoty a do legitímnej dôvery, ktorú majú navrhovatelia v nadobudnuté práva.

67 Na jednej strane treba v tejto súvislosti upresniť, že konanie o nesplnenie povinnosti spočíva v objektívnom určení nerešpektovania povinností členským štátom, ktoré mu ukladá Zmluva alebo akt sekundárneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. októbra 1998, Komisia/Španielsko, C-71/97, Zb. s. I-5991, bod 14, a z 18. januára 2001, Komisia/Španielsko, C-83/99, Zb. s. I-445, bod 23).

68 Na druhej strane z judikatúry vyplýva, že ak aj zásady právnej istoty a legitímnej dôvery požadujú, aby k zrušeniu nezákonného aktu došlo v primeranej lehote a že sa musí prihliadať na mieru, v akej sa dotknutá osoba mohla spoliehať na zákonnosť aktu, napriek tomu však takéto zrušenie je v zásade dovolené (pozri najmä rozsudky

z 12. júla 1957, Algera a i./Spoločné zhromaždenie ESUO, 7/56, 3/57 až 7/57, Zb. s. 81, 89, 115, 116; z 3. marca 1982, Alpha Steel/Komisia, 14/81, Zb. s. 749, bod 10, a z 26. februára 1987, Consorzio Cooperative d'Abruzzo/Komisia, 15/85, Zb. s. 1005, bod 12).

69 Členský štát sa teda nemôže odvolávať na právnu istotu a legitímnu dôveru navrhovateľov v nadobudnuté práva, aby tak znemožňoval Komisii podať žalobu, ktorou sa Komisia domáha objektívneho určenia nesplnenia povinností týmto členským štátom, ktoré mu ukladá smernica 85/337 v oblasti posudzovania vplyvov určitých projektov na životné prostredie.

— O právomoci vnútroštátnych súdov

70 Vláda Spojeného kráľovstva tvrdí, že vnútroštátnym súdom a nie Súdnemu dvoru prislúcha overiť, či príslušný orgán správne posúdil významnosť vplyvov projektu na životné prostredie.

71 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podanie žaloby na vnútroštátny súd proti rozhodnutiu príslušného vnútroštátneho orgánu, ktoré je predmetom žaloby o nesplnenie povinnosti, a rozhodnutie tohto súdu nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti podanej Komisiou. Existencia rôznych právnych prostriedkov uplatniteľných pred vnútroštátnymi súdmi totiž nemôže byť na ujmu výkonu práva na podanie žaloby podľa článku 226 ES, keďže tieto dva druhy konaní sledujú rôzne ciele a majú rôzne účinky (pozri rozsudky zo 17. februára 1970, Komisia/Taliansko, 31/69, Zb. s. 25, bod 9, z 18. marca 1986, Komisia/Belgicko, 85/85, Zb. s. 1149, bod 24, a z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, C-87/02, Zb. s. I-5975, bod 39).

— O nedostatku predmetu žaloby

72 Vláda Spojeného kráľovstva tvrdí, že vydané stavebné povolenie na projekt Crystal Palace stratilo platnosť v marci 2003 bez toho, aby bolo použité, a že akékoľvek porušenie, aj dokonca preukázané, je tak čisto teoretické.

73 V tomto bode treba zdôrazniť, že žaloba o nesplnenie povinnosti, ktorá ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku už neexistovala, je podľa judikatúry neprípustná z dôvodu nedostatku predmetu (pozri rozsudok z 31. marca 1992, Komisia/Taliansko, C-362/90, Zb. s. I-2353, bod 13, a z 29. januára 2004, Komisia/Rakúsko, C-209/02, Zb. s. I-1211, body 17 a 18).

74 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že predmetom žaloby podanej podľa článku 226 ES je domáhanie sa určenia, že dotknutý členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú podľa Zmluvy, a že neukončil toto neplnenie povinností v lehote, ktorá na tento účel bola určená Komisiou v odôvodnenom stanovisku (rozsudok z 13. decembra 1990, Komisia/ Grécko, C-347/88, Zb. s. I-4747, bod 40). Rovnako Súdny dvor trvalo tvrdil, že existencia nesplnenia povinnosti sa musí posudzovať v závislosti od situácie v členskom štáte, aká bola ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku (pozri rozsudky z 27. novembra 1990, Komisia/Grécko, C-200/88, Zb. s. I-4299, bod 13, a z 31. marca 1992, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 10).

75 V danom prípade okolnosť, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, t. j. 26. septembra 2001, predmetné stavebné povolenie bolo stále platné, postačuje na vylúčenie toho, aby žalobu o nesplnenie povinnosti bolo možné považovať za žalobu bez predmetu.

76 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že námietky neprípustnosti týkajúce sa tretej časti prvého žalobného dôvodu musia byť zamietnuté.

O dôvodnosti tretej časti prvého žalobného dôvodu

77 Pred podrobnejším skúmaním treba na úvod pripomenúť, že v rámci konania o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES prislúcha Komisii preukázať existenciu uplatňovaného nesplnenia povinnosti. Komisia musí predložiť Súdnemu dvoru potrebné podklady na preskúmanie existencie tohto nesplnenia povinnosti bez toho, aby sa mohla opierať o akékoľvek domnienky (pozri najmä rozsudok z 26. apríla 2005, Komisia/Írsko, C-494/01, Zb. s. I-3331, bod 41 a tam citovanú judikatúru).

78 Súdny dvor tak, práve pokiaľ ide o smernicu 85/337, rozhodol vo veci Komisia/Portugalsko (rozsudok z 29. apríla 2004, C-117/02, Zb. s. I-5517, bod 85), že Komisia musí poskytnúť minimálne dôkazy o vplyvoch, ktoré predmetný projekt môže mať na životné prostredie.

79 Členské štáty však majú podľa článku 10 ES uľahčiť Komisii splnenie jej úlohy spočívajúcej podľa článku 211 ES najmä v zabezpečovaní uplatňovania ustanovení Zmluvy a opatrení prijatých orgánmi Spoločenstva v súlade s ňou (pozri najmä rozsudok Komisia/Írsko, už citovaný, bod 42 a citovanú judikatúru).

80 Z toho najmä vyplýva, že keď Komisia poskytla dostatok dôkazov preukazujúcich určité skutočnosti vzťahujúce sa na územie žalovaného členského štátu, je na tomto

členskom štáte, aby podstatným spôsobom a detailne namietal takto predložené údaje a následky, ktoré z toho plynú (pozri rozsudok Komisia/Írsko, už citovaný, bod 44 a citovanú judikatúru).

81 Vo svetle týchto zásad treba pristúpiť k podrobnému skúmaniu.

82 Komisia treťou časťou svojho prvého žalobného dôvodu uplatňuje porušenie článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 smernice 85/337 z dôvodu, že Hammersmith & Fulham LBC a ani Bromley LBC neposudzovali vplyvy projektov White City a Crystal Palace na životné prostredie, hoci v prípade týchto projektov môže ísť o významné vplyvy.

83 Komisia uvádza, že projekt White City pozostáva z obchodného a zábavného centra s rozlohou 58 000 m^2 zahŕňajúceho novú hlavnú križovatku, parkovisko so 4 500 parkovacími miestami a prepojenie na sieť metra. Podľa nej v prípade projektu takéhoto rozsahu existuje predpoklad potreby posúdenia, pokiaľ nie je oslabený inými skutočnosťami.

84 Komisia uvádza, že projekt Crystal Palace zahŕňa oddychové a obchodné zariadenia (18 kinosál, obchody, reštaurácie) s rozlohou 52 000 m^2, strešné parkovisko s 950 parkovacími miestami, ako aj pozemné parkovisko. Komisia sa domnieva, že projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie vzhľadom na jeho rozsah a veľkosť, takže príslušné orgány prekročili svoj rámec pre voľnú úvahu.

85 Vláda Spojeného kráľovstva sa domnieva, že príslušné orgány so zreteľom na správy a štúdie, ktoré mali k dispozícii, a po poradách, ktoré viedli, boli oprávnené vyvodiť záver, že ani jeden z oboch projektov nemôže mať významný vplyv na životné prostredie a že teda nemuseli byť predmetom posudzovania v tomto ohľade.

86 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 1 smernice 85/337 „projekty" v zmysle článku 4 tej istej smernice, ktoré pravdepodobne majú významné vplyvy na životné prostredie, musia byť pred vydaním povolenia posúdené z hľadiska ich vplyvov.

87 Na tento účel článok 4 ods. 2 uvedenej smernice v spojení s jej prílohou II vymenováva projekty, ktoré podliehajú posúdeniu ich vplyvov v prípade, ak členské štáty usúdia, že si to vyžaduje ich charakter.

88 Ak teda za takýchto okolností článok 4 ods. 2 smernice 85/337 zveruje príslušnému orgánu istú slobodu uváženia, či určitý projekt má podliehať posúdeniu alebo nie, z ustálenej judikatúry však vyplýva, že tento priestor pre voľnú úvahu má svoje hranice v povinnosti posúdiť všetky projekty, ktoré pravdepodobne majú významné vplyvy na životné prostredie, uvedenej v článku 2 ods. 1 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. septembra 1999, WWF a i., C-435/97, Zb. s. I-5613, body 44 a 45; z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, už citovaný, body 43 a 44, ako aj z 2. júna 2005, Komisia/Taliansko, C-83/03, Zb. s. I-4747, bod 19).

89 Z judikatúry teda vyplýva, že smernica 85/337 vyžaduje, aby všetky projekty spadajúce pod prílohu II, ktoré pravdepodobne majú významné vplyvy na životné

prostredie, boli posúdené (pozri v tomto zmysle už citované rozsudky WWF a i., bod 45; Komisia/Portugalsko, bod 82, a z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, bod 44).

90 Ako to už však bolo uvedené v bodoch 77 až 80 tohto rozsudku, dokázanie nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z článku 2 ods. 1 smernice 85/337 si vyžaduje zo strany Komisie preukázanie skutočnosti, že členský štát neprijal všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečil, že pred vydaním povolenia projekty, ktoré pravdepodobne majú významné vplyvy na životné prostredie z dôvodov, okrem iného, ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, budú posúdené z hľadiska ich vplyvov. Tento dôkaz môže účinne spĺňať preukázanie, že členský štát neprijal potrebné opatrenia na overenie toho, či projekt nedosahujúci prahové hodnoty uvedené v článku 4 ods. 2 smernice 85/337 predsa len nemôže mať významné vplyvy na životné prostredie z dôvodov, okrem iného, jeho charakteru, veľkosti alebo umiestnenia. Komisia môže rovnako preukázať, že projekt, ktorý pravdepodobne má významný vplyv na životné prostredie, nebol predmetom štúdie z hľadiska jeho vplyvov, hoci tomu tak malo byť (rozsudok Komisia/Portugalsko, už citovaný, bod 82).

91 Rovnako z bodov 85 a 87 rozsudku Komisia/Portugalsko, už citovaného, v tejto poslednej súvislosti vyplýva, že na účely preukázania, že vnútroštátne orgány porušili priestor na voľnú úvahu, ktorý majú k dispozícii, neuložením použitia štúdie vplyvov pred povolením konkrétneho projektu, sa Komisia nemôže obmedziť na všeobecné vyhlásenia poukazujúc napríklad na to, že poskytnuté informácie naznačujú, že predmetný projekt sa nachádza vo veľmi citlivej zóne bez toho, aby preukázala na základe konkrétnych dôkazov, že dotknuté vnútroštátne orgány sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia pri povoľovaní projektu. Komisia musí prinajmenšom predložiť aspoň minimálne dôkazy o vplyvoch, ktoré projekt pravdepodobne má na životné prostredie.

92 V danom prípade treba skonštatovať, že Komisia nezvládla dôkazné bremeno, ktoré na nej spočívalo. Nemôže sa obmedziť na predpoklady, podľa ktorých veľmi veľké projekty majú automaticky pravdepodobne významné vplyvy na životné prostredie bez toho, aby preukázala minimom konkrétnych dôkazov, že sa príslušné orgány dopustili zjavne nesprávneho posúdenia.

93 Bez ohľadu na analýzy a dokumenty poskytnuté vládou Spojeného kráľovstva treba uviesť, že Komisia sa nesnažila podporiť svoje vlastné tvrdenia a vyvrátiť tvrdenia žalovaného členského štátu dôkladným skúmaním týchto skutkových okolností alebo získaním, poskytnutím, preskúmaním a analytickým predložením citeľných a konkrétnych dôkazov, ktoré v prípade potreby mali Súdnemu dvoru umožniť posúdiť, či príslušné orgány skutočne prekročili mieru svojej voľnej úvahu.

94 Za týchto okolností musí byť tretia časť prvého žalobného dôvodu zamietnutá ako nedôvodná.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom prebratí do vnútroštátneho práva článku 2 ods. 1, článku 4 ods. 2, článku 5 ods. 3 a článku 8 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení

95 Komisia svojím druhým žalobným dôvodom v podstate tvrdí, že predmetný vnútroštátny režim, podľa ktorého sa posudzovanie môže uskutočniť výlučne v rámci prvotnej etapy vydania stavebného povolenia na základe predbežného projektu a už nie v rámci neskoršej etapy schvaľovania vyhradených častí projektu, nesprávne preberá do vnútroštátneho práva článok 2 ods. 1, článok 4 ods. 2, článok 5 ods. 3 a článok 8 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení.

96 Komisia totiž tvrdí, že ak aj vnútroštátne právo zavádza viacetapové povoľovacie konanie, smernica 85/337 v znení zmien a doplnení požaduje, aby sa posudzovanie v zásade mohlo uskutočniť v každej etape tohto konania, ak sa javí, že predmetný projekt má pravdepodobne významné vplyvy na životné prostredie.

97 Komisia teda tvrdí, že v danom prípade predmetný vnútroštátny nezodpovedá tejto požiadavke, keďže vylučuje posudzovanie v rámci neskoršej etapy schvaľovania vyhradených častí projektu.

98 Podľa nej tento režim umožňuje určitým projektom aby sa vyhli posudzovaniu, hoci pravdepodobne majú významné vplyvy na životné prostredie.

99 Vláda Spojeného kráľovstva naopak tvrdí, že článok 2 ods. 1 tejto smernice jasne uvádza, že projekt musí byť posúdený „pred vydaním povolenia". V rozsahu, v akom je toto „povolenie" vydávané spolu so stavebným povolením na základe predbežného projektu (a nie s neskorším rozhodnutím o schválení vyhradených častí projektu), predmetný režim teda predstavuje správne prebratie článku 2 ods. 1, článku 4 ods. 2, článku 5 ods. 3 a článku 8 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení.

100 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 1 ods. 2 uvedenej smernice definuje pojem „povolenie" v zmysle tejto smernice ako rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt.

101 V danom prípade je zrejmé, že podľa vnútroštátneho práva navrhovateľ môže začať s realizáciou svojho projektu len po získaní rozhodnutia schvaľujúceho vyhradené časti projektu. Pred týmto rozhodnutím nie je predmetná výstavba (úplne) schválená.

102 Obidve rozhodnutia stanovené predmetným režimom v danom prípade, a to stavebné povolenie na základe predbežného projektu a rozhodnutie schvaľujúce vyhradené časti projektu, treba považovať za tvoriace v ich súhrne jedno (viacetapové) „povolenie" v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení.

103 Za týchto okolností z článku 2 ods. 1 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení vyplýva, že projekty, ktoré pravdepodobne majú významné vplyvy na životné prostredie v zmysle jej článku 4 v spojení s prílohami I a II rovnakej smernice, podliehajú pred vydaním (viacetapového) povolenia posúdeniu z hľadiska ich vplyvov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. januára 2004, Wells C-201/02, Zb. s. I-723, bod 42).

104 V tomto ohľade Súdny dvor v rozsudku Wells (už citovaný, bod 52) upresnil, že ak vnútroštátne právo zavádza viacetapové povoľovacie konanie, v rámci ktorého jedno rozhodnutie je hlavné a ďalšie rozhodnutie je vykonávacie, ktoré nemôže ísť nad rámec parametrov určených hlavným rozhodnutím, účinky, ktoré projekt pravdepodobne má na životné prostredie, musia byť určené a posúdené počas konania, v ktorom má byť vydané hlavné rozhodnutie. Len ak je možné určiť tieto účinky až v konaní týkajúcom sa vykonávacieho rozhodnutia, iba vtedy sa posudzovanie musí uskutočniť v rámci tohto posledného uvedeného konania.

105 V danom prípade predmetný režim stanovuje, že posudzovanie vplyvov projektu na životné prostredie sa môže uskutočniť výlučne v prvotnej etape vydania stavebného povolenia na základe predbežného projektu a už nie v rámci neskoršej etapy schvaľovania vyhradených častí projektu.

106 Uvedený režim je teda v rozpore s článkom 2 ods. 1 a článkom 4 ods. 2 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení. Spojené kráľovstvo si teda nesplnilo svoju povinnosť prebrať tieto ustanovenia do svojho vnútroštátneho práva.

107 Pokiaľ však ide o článok 5 ods. 3 a článok 8 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení, Komisia neposkytla žiadne vysvetlenie v súvislosti s dôvodmi, na základe ktorých došlo k nesplneniu povinností vyplývajúcich z týchto dvoch ustanovení.

108 Za týchto podmienok je druhý žalobný dôvod čiastočne dôvodný.

109 So zreteľom na všetky predchádzajúce úvahy treba skonštatovať, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú podľa práva Spoločenstva, tým, že nesprávne prebralo do vnútroštátneho práva článok 2 ods. 1 a článok 4 ods. 2 smernice 85/337 v znení zmien a doplnení zavedením vnútroštátneho režimu, podľa ktorého, pokiaľ ide o stavebné povolenia na základe predbežného projektu s neskorším schválením jeho vyhradených častí, posudzovanie sa môže uskutočniť výlučne v rámci prvotnej etapy vydania uvedeného povolenia a už nie v neskoršej etape schvaľovania vyhradených častí projektu.

O trovách

110 Podľa článku 69 ods. 3 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania nemajú úspech v jednej časti alebo vo viacerých častiach predmetu konania. Keďže účastníci konania nemali úspech v jednej časti alebo vo viacerých častiach predmetu konania, je opodstatnené rozhodnúť tak, že každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú podľa práva Spoločenstva, tým, že nesprávne prebralo do vnútroštátneho práva článok 2 ods. 1 a článok 4 ods. 2 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, zavedením vnútroštátneho režimu, podľa ktorého, pokiaľ ide o stavebné povolenia na základe predbežného projektu s neskorším schválením jeho vyhradených častí, posudzovanie sa môže uskutočniť výlučne v rámci prvotnej etapy vydania uvedeného povolenia a už nie v neskoršej etape schvaľovania vyhradených častí projektu.**

2. **Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta.**

3. **Komisia Európskych spoločenstiev a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy